

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΙΟΡΤΑΖΟΥΝ: ΒΕΡΟΝΙΚΗ.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1821: Ισχυρή τουρκική δύναμη, υπό τον Ομέρ Βρυώνη, φτάνει στην Αθήνα και υποχρεώνει τους έλληνες επαναστάτες υπό τον Λιβέρη Λιβερόπουλο να λύσουν την πολιορκία της Ακροπόλεως και να καταφύγουν στην Αίγινα και στη Σαλαμίνα.

1848: Το πρώτο συνέδριο για τα δικαιώματα της γυναίκας πραγματοποιείται στη Νέα Υόρκη.

1952: Τελετή έναρξης των 15ων Ολυμπιακών Αγώνων στο Ελσίνκι. Λαμβάνουν μέρος 4.407 αθλητές και 518 αθλήτριες από 69 χώρες. Για πρώτη φορά κυματίζει η σοβιετική σημαία στο Ολυμπιακό Στάδιο της φιλανδικής πρωτεύουσας.

1967: Οι Beatles προτίθενται να αγοράσουν το νησάκι Αγία Τριάδα που βρίσκεται στα ανοικτά της Ερέτριας και μοιάζει με κιθάρα. Το σχέδιό τους, τελικά, θα ναυαγήσει.

1989: Η Βουλή αποφασίζει την παραπομπή του Ανδρέα Παπανδρέου, του Μένιου Κουτσόγιωργα, του Γιώργου Πέτσου, του Δημήτρη Τσοβόλα και του Ρουμελιώτη στην Ειδική Ανακριτική Επιτροπή για το σκάνδαλο των ΔΕΚΟ, που κατέθεσαν τα χρήματά τους στην Τράπεζα Κρήτης.

2002: Ο Περικλής Ιακωβάκης καταρρίπτει το «στοικειωμένο» ρεκόρ του Θανάση Καλογιάννη στα 400 μ. (48.80 από τις 19/7/1987) με 48.66, στο μίτινγκ του Λιντς.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1834: Εντγκάρ Ντεγκά, γάλλος ιμπρεσιονιστής ζωγράφος. Θεωρείται μετρ στην απεικόνιση της ανθρώπινης φιγούρας σε κίνηση. (Θαν. 27/9/1917)

1898: Χέρμπερτ Μαρκούζε, γερμανικής καταγωγής αμερικανός φιλόσοφος, θεωρητικός εκπρόσωπος της νέας Αριστεράς και συγγραφέας του βιβλίου *Ο Μονοδιάστατος Άνθρωπος*. (Θαν. 29/7/1979)

1935: Φίλιπ Έιτζι, πράκτορας της CIA, που ξεσκέπασε τη δράση της οργάνωσης και «έκαψε» πολλούς συναδέλφους του στο βιβλίο του *Μέσα στην Εταιρεία: Ημερολόγια της CIA*. Μεταξύ των ονομάτων που αποκάλυψε, ήταν και του Ρίτσαρντ Γουέλς, σταθμάρχη της CIA στην Αθήνα, ο οποίος δολοφονήθηκε από τη «17 Νοέμβρη» τον Δεκέμβριο του 1975. (Θαν. 7/1/2008)

ΘΑΝΑΤΟΙ

1374: Φραντσέσκο Πετράρκα, εθνικός ποιητής της Ιταλίας, γνωστότερος στην Ελλάδα ως Πετράρχης. (Γεν. 20/7/1304)

1957: Κούρτσιο Μαλαπάρτε, κορυφαίος ιταλός συγγραφέας, που προσχώρησε στο στρατόπεδο του Μουσολίνι. (Γεν. 9/6/1898)

1969: Στρατής Μυριβήλης, φιλολογικό ψευδώνυμο του Μιχαήλ Σταματόπουλου, μυθιστοριογράφος και διηγηματογράφος. (Γεν. 30/6/1892)

Στρατής Μυριβήλης (1892 – 1969)

Από τους σημαντικότερους πεζογράφους μας, ο Στρατής Μυριβήλης ανήκει στη γενιά του '30, αν και μεγαλύτερης ηλικίας. Γεννήθηκε ως Ευστράτιος Σταματόπουλος στις 30 Ιουνίου 1892 στην τουρκοκρατούμενη Συκαμιά της Λέσβου. Μέτριος μαθητής, στο δημοτικό αποφοιτά το 1909 από το Γυμνάσιο Μυτιλήνης. Από τα μαθητικά του χρόνια έρχεται σε επαφή με σημαντικά κείμενα του δημοτικισμού, που διαμορφώνουν τη λογοτεχνική και γλωσσική του συνείδηση. Κείμενά του δημοσιεύονται ήδη σε περιοδικά της Σύμυρνης και της Μυτιλήνης.

Το 1912 τον βρίσκουμε να φοιτά στη Φιλοσοφική Σχολή Αθηνών, εργαζόμενος συγχρόνως ως δημοσιογράφος. Το Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς διακόπτει τις σπουδές του και καταιάσσεται ως εθελοντής στο στρατό. Λαμβάνει μέρος στους Βαλκανικούς Πολέμους, τραυματίζεται στη μάχη του Κιλκίς το 1913 και επιστρέφει στην Αθήνα. Η Λέσβος είναι ήδη απελευθερωμένη από τον τουρκικό ζυγό και ο Μυριβήλης αποφασίζει να επιστρέψει στα πατρίνα εδάφη, όπου εργάζεται ως δημοσιογράφος. Το 1915 κυκλοφορεί το πρώτο βιβλίο του, τη συλλογή διηγημάτων «Κόκκινες Ιστορίες».

Το 1917, κατά τη διάρκεια του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, στρατεύεται εκ νέου και λαμβάνει μέρος στις επιχειρήσεις στη Μακεδονία. Εκεί αρχίζει να γράφει το αριστούργημά του «Η Ζωή εν Τάφω». Το 1920 παντρεύεται την προσφυγοπούλα Ελένη Δημητρίου και αποκτούν τρία παιδιά. Λαμβάνει μέρος και στη Μικρασιατική Εκστρατεία και μετά την καταστροφή επιστρέφει δια μέσου Θράκης στη Μυτιλήνη. Θα παραμείνει στο νησί ως το 1932, οπότε επιστρέφει στην Αθήνα. Κύρια επαγγελματική του απασχόληση όλο αυτό το διάστημα παραμένει η δημοσιογραφία.

Το 1924 δημοσιεύει σε πρώτη έκδοση το «Η Ζωή εν τάφω», το οποίο

θα γίνει γνωστό και θα σημειώσει μεγάλη επιτυχία στη δεύτερη έκδοσή του το 1930, όταν θα λάβει την οριστική μορφή του. Πρόκειται για ένα αντιπολεμικό μυθιστόρημα με τη μορφή ημερολογίου, επικό, ρεαλιστικό, αλλά και λυρικό. Κεντρικό πρόσωπο, ο φοιτητής - λοχίας Αντώνης Κωσοπούλας, που καταγράφει στο ημερολόγιό του, όλα την πρωϊκά, αλλά τη φρικιά πραγματικότητα του πολέμου.

Ακολούθησε ένα ακόμη σπουδαίο μυθιστόρημά του, «Η Δασκάλα με τα χρυσά μάτια» (1933), που μεταφέρθηκε στη μικρή οθόνη από τον Κώστα Αριστόπουλο το 1978. Η ατμόσφαιρα του πολέμου είναι κι εδώ παρούσα, καθώς ο ήρωας επιστρέφει από τον πόλεμο στη Μυτιλήνη, όπου βασανίζεται ανάμεσα στο σεβασμό προς τη μνήμη του σκοτωμένου φίλου του και στον έρωτα που αισθάνεται για τη χήρα εκείνου.

Το 1938 ο Μυριβήλης διορίζεται στη Βιβλιοθήκη της Βουλής, ενώ από το 1946 έως το 1950 είναι διευθυντής προγράμματος στο Εθνικό Ίδρυμα Ραδιοφωνίας. Το 1958 εκλέγεται τακτικό μέλος της Ακαδημίας Αθηνών.

Εξακολουθεί με εντατικούς ρυθμούς τη λογοτεχνική του παραγωγή με μια σειρά από διηγήματα, τα οποία συγκέντρωνε σε βιβλία, χαρακτηριζόντάς τα κάθε φορά και με διαφορετικό χρώμα:

«Το πράσινο βιβλίο» (1935), «Το γαλάζιο βιβλίο» (1939), «Το κόκκινο βιβλίο» (1952) και «Το βυσσινί βιβλίο» (1959).

Ένα από τα διηγήματα του «Γαλάζιου Βιβλίου» το επεξεργάστηκε περισσότερο για να προκύψει η θαυμάσια νουβέλα «Βασίλης ο Αρβανίτης» (1943). Είναι η ιστορία ενός λαϊκού ανθρώπου, γεμάτου ομορφιά και ζωική ορμή, που περιφρονεί τις κοινωνικές συμβάσεις. Ξεπερνά, όμως, το όριο και φθάνει στην «ύβρη» και μαζί στην καταστροφή. Με αρκετή καθυστέρηση, ο Μυριβήλης μας δίνει ένα ακόμη μυθιστόρημα το 1949, την «Παναγιά τη Γοργόνα», την ιστορία μερικών προσφύγων που εγκαθίστανται σ' ένα παραθαλάσσιο χωριό της Μυτιλήνης.

Ο Στρατής Μυριβήλης τιμήθηκε με το Κρατικό Βραβείο Πεζογραφίας το 1949 και προτάθηκε τρεις φορές για το Νόμπελ. Η αγάπη για τη ζωή, για τον άνθρωπο και το φυσικό του περιβάλλον θα παραμείνει ο συνεκτικός ιστός της σκέψης του και ολόκληρου του έργου του. Η αντιπολεμική θεματολογία, το λυρικό και ποιητικό ύφος, η καλοδουλεμένη γλώσσα ενός μεγάλου τεχνίτη του λόγου, κατατάσσουν τον Μυριβήλη ανάμεσα στους μεγάλους συγγραφείς μας. Πέθανε στις 19 Ιουλίου 1969, έπειτα από μακροχρόνια ασθένεια, σε ηλικία 78 ετών.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Χρεωμένοι και δαρμένοι

Τη στιγμή που η κυβέρνηση δηλώνει ότι τα δίνει όλα για να πετύχει το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής και δανεισμού της χώρας, τα μηνύματα, απ' έξω και από μέσα, παραμένουν άκρως ανησυχητικά.

Σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ, τα βάρη της κρίσης συνεχίζουν να κατανέμονται άνισα σε λαούς και κοινωνίες. Στο θέμα της απασχόλησης, συγκεκριμένα, οι προβλέψεις δείχνουν ότι οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, με χαμηλό

βαθμό ειδίκευσης και αμοιβών, θα εξακολουθήσουν να βρίσκονται σε πολύ μειονεκτική θέση έναντι των ανεπτυγμένων χωρών. Για το 2014, το ποσοστό ανεργίας σε Ελλάδα και Ισπανία θα κινηθούν στο 28% (σήμερα στην Ελλάδα είναι περίπου 27%), όταν στη Γερμανία θα πέσουν κάτω από το 5% και στις ΗΠΑ κάτω από το 7%, δηλαδή θα μειωθούν σε σχέση με τα τωρινά επίπεδα.

Αυτό αποδεικνύει, ακόμη μια φορά, πως δεν υπάρχει κανένα success story που να εξελίσσεται

στη χώρα, ότι η ελληνική κοινωνία και όλοι οι λαοί του ευρωπαϊκού Νότου θα παραμείνουν στη ζώνη του λυκόφωτος, για άγνωστο ακόμη χρονικό διάστημα. Γιατί ουδείς, έπειτα από 6 χρόνια συνεχούς επιβατικής ύφεσης, είναι σε θέση να καθορίσει πότε η Ελλάδα θα περάσει σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και πόσο ικανοί θα είναι αυτοί για να βγάλουν άμεσα από το τέλμα και την εξθλίωση περισσότερους από 1,5 εκατ. ανέργους.

Η εικόνα της γενικευμένης οικο-

νομικής αδυναμίας των Ελλήνων συμπληρώνεται από την εκτίμηση ότι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές τους προς το κράτος, τα ασφαλιστικά ταμεία και τις τράπεζες θα αγγίξουν τα 90 δισ. ευρώ, δηλαδή το μισό ΑΕΠ της χώρας!

Περιμένοντας, λοιπόν, την πολυπόθητη ανάπτυξη, οι δύο κυβερνητικοί εταίροι επιμένουν στην ίδια, λανθασμένη και αποδεδειγμένα αποτυχημένη συνταγή του Μνημονίου: περισσότερη λιτότητα για τους πολίτες, προκλητικές ασυλίες για

έχοντες και κατέχοντες, περικοπές κοινωνικών δαπανών, απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων. Τι σημασία έχει αν για πολλά από τα νέα μέτρα (διαθεσιμότητα, κινητικότητα, Παρατηρητήριο δήμων, κατάργηση του αφορολόγητου ποσού στο εισόδημα και της φορολογικής ισότητας) εκφράζονται σοβαρές ενστάσεις συνταγματικότητας από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής; Το Σύνταγμα και η τήρησή του, στην Ελλάδα του Μνημονίου, έχει καταστήσει το πιο σύντομο ανέκδοτο.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ